

SEMANATORUL

ORGAN INVĂȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu
Redactor: I. Lupu-Rișlețu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și administrația
Școala primară Nr. 2 Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

CASA NOASTRA!

În capitala județului Caliacra învățătoria trebuie să-și aibă casa sa.

Este de ajuns a se ști că în toate capitalele de județ ale României, casa învățătorilor este gata într'unele, în construcție în altele și nicio capitală de județ n'a rămas fără această necesară și dorită casă.

În capitală se va construi cu cotizația de 10 lei lunar a fiecărui învățător din cei 50.000, o casă măjestoasă pentru învățătoria fărăii.

La Caliacra Asociația a avut în suflet această casă, a avut locul, dar n'a avut toți banii. De aceea la 24 Septembrie 1937, pe locul ce trebuia să se înalțe „Casa învățătorilor” a apărut „Cercul Sidoli”.

Vina e a banilor, a colegilor care n'o simțiau necesară în Bazargic și a mea care n'am toată forța ca să pot împlini tot ce simt și tot ce trebuie să fac pentru școala și învățătorii statului din cuprinsul jud. Caliacra!

De nu se va putea face

măreța casă ce am visat, pe locul ce ne-a fost donat în acest scop, din lipsă de bani mai mulți, vom face să avem o casă în limita banilor de care dispunem, dar vom avea „Casa noastră”!

În acest caz ochii noștri se vor întoarce cu greu de la locul ce ni se donase de onor. Primărie. Îi vom privi mereu și vom regreta totdeauna, condițiile nefericite care ne-a lipsit și de loc și de casă!

Iar primele pietre de temelie, ce se vor așeza pe acest loc pentru altceva decât „Casa noastră” ni se va înfige în suflet și vom blestema cruzimea sorții!

În casa noastră mică, de departe sau de aproape, construită numai cu banul nostru, ne vom cerne și durerile ca și bucuriile... din trecut și din prezent, ca pe ele să știe cei de mâine, cum să facă, cu cine să facă și de unde să aștepte!

Eug. Răducu

CONSTATĂRI DUREROASE

Porțile școalelor primare s'au deschis din nou, ca să primească pe micuții galăgioși și sburdalnici, adunați din toate straturile sociale, să se înfrățescă și să se pregătească pentru greutățile zilei de mline.

Școala primară, ospitalieră, a primit și anul acesta sub acoperișul ei, pe școlari, cu brațele deschise și cu multă bunăvoință.

Dar, vai! Unele școale și-au primit elevii cu pereții scrișlași și murdari, rămași astfel de anul trecut, cu acoperișul și geamurile sparte. Cu toată străduința învățătorilor, slujitorii lor devotați, unele școale primare au rămas nereparate, pentru că nimeni nu s'a învrednicit să asculte glasul acelor care au cerut onouri pentru reparații.

Nu înțeleg de ce atîta nepăsare față de școala poporului!

Cînd este vorba de alegeri, sau de alte lucruri de mai puțină însemnătate, se găsesc fonduri destule; dar cînd este vorba de școala primară nu se găsește aproape nimic, cum nu se găsește nici pentru îmbunătățirea salariului învățătorului.

Cum e cu puțință, ca o școală, să înceapă anul nereparată, fără

lemn, fără servitor și fără multe altele, cînd acesteia i se pretinde să fie model?

Ce impresie își fac copiii, cari, venind de pe la casele lor curate, găsesc școala murdară, cu geamurile sparte și acoperișul deteriorat? Și cu atît mai trist că astfel de lucruri se întîmplă în localități eterogene.

E cel mai urît exemplu ce se poate da școlarilor, mai ales că li se pretinde să fie curății și să respecte curățenia. În cazul acesta, învățătorul, vorbind școlarilor despre respectarea curățeniei, în școala lui nereparată, predică un neadevăr.

Așa, educatorul nu va putea stabili raportul dintre vorbă și realitate. Exemplul va distruge din sufletele copiilor, toate vorbele sale, spuse cu căldură și entuziasm.

Față de constatările de mai sus, m'am gîndit la un lucru: Ministerul Educației Naționale, persistă de cîtiva ani, cu măsura, ca din rabatul ce se face la manualele didactice de curs primar, să se depună pe seama sa 10%, în scopul creării unui fond de asistență pentru școlarii săraci.

Cu toate intențiile bune, ale

Învățătorul român

În ultimul timp, s'a discutat cu multă pasiune despre insuficienta pregătire a învățătorilor, dovedită la examenele de definitivare și înaintare.

În adevăr, procentul ridicat al celor respinși este o dovadă serioasă. Dar aceleași procente de respinși, dacă nu chiar mai ridicate, dau examenele de bacalaureat și de capacitate pentru învățământul secundar.

O altă dovadă mult mai puțin serioasă o constituie extrasele din tezele unor candidați. Cazuri de lipsă a celor mai elementare cunoștințe de gramatică, de scîlcieri de limbă, de afirmații hazlii, se găsesc la fel și în tezele candidaților la bacalaureat și chiar în cele ale candidaților la examenele de capacitate în învățământul secundar.

A huli numai pe învățător pentru aceste insuficiențe, cari se înalînesc la absolvenții ai tuturor școalelor noastre secundare și superioare, e nedrept.

Nu e locul în rubrica de față a menționa și analiza cauzele de ordin general ale acestei stări.

Ne vom ocupa numai de învățător.

Cine s'a scoborât în lumea satelor, în mediul real de viață a învățătorilor, rămîne încântat de prodigioasă activitate a celor mai mulți dintre ei.

Pe domeniul cultural, nici-o inițiativă nu se poate lipsi de învățător. Atenee populare, case naționale, biblioteci, muzee regionale, teatru, societăți corale, în toate se simte pulsând sufletul învățătorului.

Pe domeniul economic, nu s'ar

celui ce a luat această măsură, fondul de asistență nu a mers acolo unde trebuia. Și susțin acest lucru, pentru că pînă în prezent, nu am văzut nici un copil din acest județ de graniță, ajutat din fondul creiat pe baza cotei de 10%. Cred că mai sunt și alte județe din țară unde copii n'au fost ajutați.

Astfel sînd lucrurile, cred că ar fi mai nimerit, ca 10% din rabat și chiar mai mult, să se depună comitetelor școlare sărace, care nu pot face față nici cheltuielilor de reparație.

Ar fi o atenție, deși mică, pentru școala primară românească, lăsată în părăsire în ceiace privește întreținerea și slăvita numai în cuvântări și vorbe de clacă.

I. Lupu-Rișlețu

putea închipui existența atîtor bănci, cooperative, obștii federale, fără contribuția învățătorului. El le-a înfiripat. El le-a condus multă vreme cu însuflețire și înțelegere.

În acțiunea pentru îmbunătățirea metodelor de lucru ale țaranului, tot la învățător se face apel. E cel mai indicat să popularizeze aceste cunoștințe și să convingă. Specialiștii cunosc prea puțin psihologia sateanului și nu-și dau silința să corespundă ei.

Tot învățătorului i se datorește elanul impresionant al țaranimei în războiul pentru întregirea neamului. Învățătorii trăiau intens idealul național și perseverent îl propagau și îl infiltrau în sufletul țaranimei.

Iar azi, alte instituții se crează în lumea satelor: străjeria, premilitarismul, cari tot pe umerii învățătorului apasă.

A zgrăvi cu obiectivitate pe învățător, înseamnă a nu nesocoti realizările sale în sat. Acestea constituie caracteristica cea mai importantă a activității sale.

Cunoștințele valorează atîta cîtă forța de creație pot trezi. Omul zilei de azi nu e omul cunoștințelor generale, care se cereau și se apreciau în lumea burgheză. Omul de azi e omul faptei, omul realizărilor.

Singurul dintre funcționarii statului, învățătorul e precursorul lumii noi.

Cu toate insuficiențele programelor școlare, care reflectă mentalitatea, unei lumi în amurg, învățătorul, integrat vieții de sat, a simțit chemarea giei românești și a răspuns ei.

Mișcarea învățătorilor pentru ridicarea satelor, încercarea lor de a intra în viața socială și a-i da o nouă structură, e plină de dramatism.

Izolați, neavînd încă formată conștiința profesională, erau împiedicați chiar de cel din urmă deținător al forței publice. Cînd unii dintre bătrînii învățători povestesc suferințele și crezul care li susținea în lupta cu oamenii și vremurile de odinioară, îi face impresia ca sunt frînturi de epopee. E în adevăr epopeea înălțării învățătorului român și deoată cu el, a satului românesc.

În acest cadru de activitate trebuie apreciat învățătorul.

La examenele de azi, așa cum sunt organizate, forța de realizare a învățătorului e total nesocotită.

(Continuare la pag. II-a)

Cărțile de școală

Odată cu deschiderea cursurilor școlare, o ploaie de reclame — aproape mai bogată decât cea din epoca alegerilor — inundă satele noastre. Sunt reclamele pentru cărțile de școală, ca doar „reclama e sufletul comerțului”.

Autorii, se concurează unii pe alții, în feluri și chipuri, pentru a ademeni cât mai mulți învățători, părinți și copii.

De remarcat, că în loc să vedem o selecționare a manualelor școlare, observăm o abundență și mai mare de cărți, multe dintre ele alcătuite cum da Dumnezeu, numai să poarte numele de „Manuale didactice” și să se poată vinde.

Apropie în fiecare an apare câte o serie de autori noi, mai ales dacă a fost numit și vr' un inspector nou. Cum apare un inspector nou, apar și pe piață manuale școlare cu semnătura lui, deși el poate habar n'are de conținutul acelor manuale.

Ministerul Educației Naționale, a dat un comunicat, prin care a precizat că învățătorii sunt liberi să-și aleagă manualele pe care le cred mai bune, ceiace înseamnă că inspectorii și revizorii școlari să nu mai impună cărțile lor.

Față de această măsură, învățătorii sunt complect dezorientați. Dacă se conformează ordinului ministerial, se pun rău cu inspectorii și revizorii. Și, cum poate învățătorul să nu introducă în clasă manualele inspectorului X... sau ale revizorului Z..... când știe că are de-a face cu ei, la examenul de definitivat, la inspecția pentru gradul II-lea sau I-ul.

Am auzit că unii inspectorii, la inspecțiile ordinare pe care le fac școlărilor, pun pe copil să scoată cărțile pe banca, sub pretext de inspecție, numai să vadă manualele pe care le-a introdus în

(Urmare din pag. I-a)

Și astfel, învățătorii, care au lucrat cu avânt și desinteresare pentru ridicarea satelor lor, al căror suflet se găsește zidit în toate înfăptuirile noi, sunt respinși la examen, pentru că nu cunosc principiul de pedagogie apusă, pentru că nu-și mai amintesc clasificările din științele naturale, pentru că nu știu peregrinările unor mărunți domnitori, care n'au făcut pentru țară nici cât au făcut învățătorii pentru sat, pentru că nu pot rezolva probleme cu chibibușuri.

Respinși la examen, împiedicați în tendința lor de ascensiune morală și materială, și apoi huliți de oameni, care n'au creat nimic în viață.

Oamenii cu mentalitate nepotrivită structurii neamului nostru și învechită față de momentul actual, nu pot aprecia pe cei noi.

O reformă școlară adecuată noii mentalități, se impune.

Învățătorul român a provocat conflictul celor două spiritualități: a uneia de împrumut și a alteia care s'a născut prin activitatea sa.

În numerile viitoare, voi analiza acest conflict și voi trasa cadrul noii reforme școlare.

I. C. Petrescu

După ziorul „Timpul”

clasă învățătorul. Și cred că sunt și cazuri când organele de control au notat slab la inspecții pe învățători, pentru motivul că aceștia nu le-au cumpărat cărțile.

Altfel se întâmplă lucrurile, în unele județe, unde sunt și inspectori și revizori care au manuale didactice. Acolo cred că prigoana e mare și luptele de întietate aprige; admonestările curg, ademenirile și promisiunile nu mai conțin, dezorientarea și revolta sunt atotstăpînitoare.

Amare vremuri a mai ajuns în secolul al XX-lea, în secolul luminii.

Am mai spus și persist a susține, că nu se vor putea selecționa cărțile de școală, pînă nu vor dispărea definitiv de pe coperte inspectorii, revizorii și alți cointeressați sau afaceriști. Astăzi manualele bune sunt înabușite prin concurența maculaturilor infecte.

Ministerul, formalist cum este, a dat ordin că inspectorii și revizorii nu mai pot tipări manuale de școală. De aici a rezultat alt rău.

Organele de control, văzînd că li s'a interzis de a mai semna manuale didactice — pentru că, să fim drepti, puțini sunt aceia care le lucrează, cei mai mulți le semnează — au recurs la un mijloc foarte practic: s'au camuflat sub alte nume care să cuprindă și pe al lor, au recurs la un fel de

„Uite popa, nu e popa, ba e popa”.

În felul acesta, cine ar putea spune că d-l inspector X , sau d-l revizor Z au cărți de școală? Manualele sunt ale soțiilor sau ale prietenilor și ei roagă pe colegi să le introducă în clasă, că sunt minunate ca alcătuire tehnică și metodică (sic).

Nu știm dacă ministerul are cunoștința de cele de mai sus și dacă a luat măsuri pentru îndreptarea raului.

Dar, cărțile de școală sunt foarte scumpe. În loc să se efiținească se scumpesc sau se mențin la prețurile de acum cîțiva ani, cînd condițiile de viață erau mai ușoare. Astăzi, cînd viața s'a scumpit simțitor, ar fi o datorie omenească, să se efiținească și cărțile de școală. Ar fi o binefacere atît pentru țărani cit și pentru funcționari.

Iată altă latură a manualelor didactice care depinde, în mare măsură, tot de ministerul Educației Naționale.

— 0000 —

CĂRȚII

Pavel Jumanca — „Anuarul Asociației învățătorilor din județul Severin, 1935.”

Colegul Jumanca a avut fericita inspirație să tipărească un anuar, care să oglindească toată activitatea Asociației învățătorilor Severineni, dela înființare pînă în prezent.

În cele 140 de pagini ale anuarului, se găsește multe adevăruri și învățăminte, desprinse din luptele duse de colegul Jumanca, pentru triumful cauzelor învățătorești.

Învățătoria în luptă pentru ridicarea nemului...

de M. D. Banța

Oradea va păstra mult timp amintirea manifestației dela începutul lui Septembrie, manifestație care a depășit cadrul unui congres obișnuit, transformându-se într'o manifestație de puternică afirmare românească [la doi pași de cea mai expusă graniță a țării].

Spre deosebire de congresele altor bresle din țară, care se întrunesc mai mult pentru revendicările materiale, învățătoria română a dovedit și de data aceasta, căta grija poartă pentru viitorul neamului (situația ei materială care nu-i de loc trandafirică, numai tangențial a fost discutată). În prezența trimisului M. S. Regelui, reprezentanților autorităților și celorlalte asociații profesionale din țară, conștiința de momentul critic prin care trece omenirea (deci și țara noastră) învățătoria română, aceia care a pregătit generațiile de luptători în războiul trecut (dănd și dintre învățătorii atîtăia eroi) învățătoria care-i într'o continuă mobilizare și azi în timp de pace, a declarat că „nu va precupeți nici un pic din sângele său, cînd țara-i va cere supremul avânt”.

Modificarea programei (în folosul școlii) perfecționarea metodelor de învățămînt, au fost chestiuni mult discutate. N'a lipsit nici grija pentru situația ei morală. Învățătoria își cunoaște misiunea ce o are în această țară, aceia de a pregăti tineretul viitorului neamului. Mai mult ca oricînd, griji noi și multe, îi apasă umerii — și așa destul de împovărați.

Primul cetaț-an al țării, cu viu interes urmărește activitatea învățătorimii (a mărturisit-o din nou aghiotantul regal Maiorul Sidorovici). M. S. cel dintîi a venit în mijlocul învățătorimii în Iunie 1936. I-a relevat meritele și i-a făcut nou apel la luptă. Din cele mai doșnice cătune ale îndepărtatei Basarabii, Dobrogei, dintre codrii frumoasei Bucovini, din Maramureșul leagăn de voievozi, din Oltenia banilor, ca și din Muntenia, Crișana, Banat și Transilvania, învățătoria română a răspuns: „Majestate, suntem gata la datorie”. De atunci pînă azi și'n viitor, învățătoria nu și-a mințit cuvîntul.

Străjeria, preg. premilitară, căminele culturale — instituții menite să creze o Românie Nouă, — au printre membrii cei mai devotați — învățătorii, care nu-și precupețesc timpul, fie zi de lucru, ori zi de sîrbătoare. După congresul din Oradea, într'un cerc restrîns președintele înv. tinere Ceho-Slovace, printre altele spunea că, învățătoria Cehoslovacă, nu cunoaște altă activitate în afara de programul în școală, pentru care un înv. numai de cîțiva ani numit, primește 4200 lei.

Și cînd te gîndești care-i recompensa învățătorului român pentru munca multă ce o prestează în folosul țării? ... Mizerie. Salariul de 1600 lei, ce-l refuză un măturător de stradă, îl primește învățătorul român, care a făcut opt ani de școală cu multe sacrificii. Ori cît de mult idealism

s'ar cere în realizarea unei opere și acest idealism învățătoria a dovedit că-l are din plin — fără posibilități materiale, totul e zadarnic. Să nu uite cei cu răspundere în această țară, că'n multe împrejurări dictează și stomacul. Aceasta a spus-o Napoleon, care cu o armată flămîndă, a pierdut campania din Rusia. Cu o învățătoria nerecompensată omeneste în România se așteaptă isbânzi?

Cînd alți slujitori, pe lîngă salarii de 5-6000 lei sunt și cu câștiguri în plus, ce ating suma de 10-15000 lei lunar, ce să mai zică învățătorul ce primește 1600 lei (una mie șase sute lei) din care plătește casa și masa 1500 lei, rămîndu-i 100 (citiți bine: una sută) lei pentru îmbrăcăminte și altele? ...

De situația materială depinde și cea morală. Învățătorul — atît în satele minoritare, cît și în cele românești, — se vede pus în inferioritate față de ceilalți factori. Luptătorului i se cere moralul ridicat. Învățătorul flămînd nu-l mai poate avea.

Cea mai neglijată breaslă de intelectuali, cu un rost hotărîtor în această țară, merita altă soartă. E un drept al ei, îl cere, pretinde să i se dea; iar dacă nu, să se spună odată că se poate și fără învățători.

Cei ce au urechi de auzit, să audă.

(După „Gazeta de Vest”-Oradea)

ADAGII

(Pentru toți și pentru noi)

Fortificația cea mai solidă este cea morală. Dar și aceasta nu poate rezista dacă n'ai așezat-o pe o temelie materială.

Asociațiile învățătorești sunt organizațiuni morale. Băncile învățătorești sunt temelii lor materială.

Solidaritate morală, da. Solidarizarea învățătorimii în jurul intereselor profesionale este un comandament național în vremea noastră, care moralizează și viața țării.

Cine crede că inconștiența maselor sugestionate se poate așeza și între intelectuali lor, se înșală.

Sugestiile reușesc și între intelectuali, dar cu o condiție: să aibă teme reale necesare progresului social.

Conducătorii se mișcă pe linia intereselor generale. Individualitatea egoiștilor li trage totdeauna pe linia lor interesată. Vai de conducătorii cari ascultă!

Asociația și banca învățătorilor sunt creațiuni a luptelor de decenii, purtate de cei mai distinși predecesori. Cei ce se abat azi dela ele sunt imberbii cari nu înțeleg trecutul, nu pricep interesul general al prezentului, dar mai ales nu vad nimic în viitor.

Primul gînd de grupare a omenirei a pornit dela familie și interesele ei. Orice gînd al învăța-

torimi trebuie să pornească dela organizarea lor familială.

Cei mici formează forță prin solidaritatea lor. Cei mari își trag forța din situațiile pe care le ocupă.

Cei mai mici în profesiunea didactică sunt învățătorii. Fără solidaritate rămân ce-au fost odată: „Pe cine-l ura D-zeu îl facea învățător”!

* * *

Avantajile de azi sunt rezultatul luptelor de ieri. Pasivitatea de azi ne va coborî în ignorarea de mai târziu. Mulți dintre învățătorii vor apuca și vremea aceea tristă!

* * *

Dacă interesul general a fost ignorat de o ambiție, toată omenia s'a pierdut. Dacă a fost umbrit de bani, lasă-te de profesiunea morală de învățător și apucă-te de târgovie.

* * *

Rabatul cărților de școală este prilej de pată pe cultura populară. El șade în cursă, ca bucătica de slănină s'ademenească rozătoarele să cadă în capcană.

* * *

Când majoritatea socială este în descompunere morală, orice pedeapsă cât de grea și-a pierdut efectul social, căci nu mai este cine să compătumească și cine să admire!

* * *

Scoarța cenușie a creierului omenesc face cenzura actelor animale pe care specia le-a practicat în vârsta primitivă.

Când influența din afară este și ea de natură animală, biata scoarță corticală, presată din năuntru și din afară, nu mai cenzurează nimic. Și omul devine animal, iar mulțimea o turmă.

—0000—

CARTI REVISTE...

Nou! Nou! Nou!

Doriți să fiți în curent cu progresele pedagogiei moderne? Vreți să aduceți în discuția cercurilor culturale (ședințele intime) chestiuni didactice noi și interesante?

Citiți și studiați următoarele noutăți pedagogice, apărute recent:

1. Reforme și curente noi în școlile din Apus de Marin Biciulescu, fost elev a Școlii Normale superioare din St. Cloud și al Școlii Naționale de Arte decorative din Paris. Premiul de Academia Română. Prețul lei 60.

Este un volum de 192 pagini, în formatul cărților literare, în care autorul expune rezultatele călătoriei de studii, făcută în primăvara anului 1934, în Elveția, Franța și Belgia. Din școlile vizitate, d-se, în acest prim volum, face o dare de seamă amănunțită asupra școlilor:

1) Grădina de copii din Lutry (Lausanne)—24 pagini.—2. Școala de băieți din Monchin (Franța)—62 pagini.—3 Școala Freinet și tipografia în clasă — 106 pagini, expunând metodele noi întrebuintate în predarea învățământului, însoțite de observări și comentarii personale, de foarte mare

valoare pentru reforma învățământului nostru.

Autorul vorbește cu căldură și cu convingere de tot ce-a văzut, de toate metodele noi de lucru utilizate: arată ce sunt și cum trebuie înțelese exercițiile de vorbire, ce este educația ritmică, cum trebuie direcționată munca elevilor în clasă și acasă, vorbește despre roșul cuiet de scrisori a elevilor, despre corespondența interscolară, mobilierul școlar, materialul didactic, schimbul de pachete cu produse regionale, clarifică roșul tipografiei în școală, al revistei clasei și cooperativei școlare, demonstrează importanța gramofonului în școală și a lecției de muzică cu ajutorul gramofonului, cum se predau lecțiile de morală, compunerile elevilor, exercițiile gramaticale și desenul, lecțiile de aritmetică și de citire, cum se aprofundează un centru de interes, ce este ora de lucru liber, lecția de geografie cu ajutorul cinematografului etc., etc. O sumedenie de chestiuni și probleme de pedagogie practică sunt tratate cu toată competența unui observator de specialitate, sugerând atâtea metode și procedee corpului nostru didactic primar, a căror aplicare nu costă mulți bani, ci numai bună voință și muncă desinteresată.

Nu ne îndoiim că această importantă lucrare va fi primită cu atenția cuvenită de către învățătorimea noastră, procurându-i-se ocazia nu numai a unui studiu serios la cercurile culturale, ci și începutul unei experimentări raționale în vederea reformei învățământului.

2. Textul de inteligență B. D. pentru grădina de copii și clasa I primară, tradus și adaptat în românește de Marin Biciulescu. Testul și tehnica Lei 20.

Un caiet de 48 pagini, care cuprinde testul propriu zis (caietul copilului) însoțit de toate explicațiile necesare aplicării lui (tehnica) tipărit în limba română.

Acest test, conceput de Dr. Decroly și Prof. Buyse, revizuit și pus la punct de Laboratorul de psiho-pedagogie dr. Decroly din Bruxelles, are scopul de a cunoaște inteligența globală a copilului de 4—8 ani, din grădina de copii și clasa I primară. Cu ajutorul celor 26 probe foarte variate și bine alese, care alcătuiesc acest test de inteligență, într-o oră, se poate selecționa starea mintală a copiilor amintiți, în vederea formării claselor omogene (de bine dotați, normali, subnormali, idioți) stabilind nivelul mintal al clasei. Aplicat la intrarea în școală a copiilor de 7 ani, se pot alege în mod sigur acei copii cari sunt în măsură să urmeze cu folos clasa I primară.

Ingenios conceput, cu o tehnică ușoară și lesnicioasă, atât în aplicare cât și în calcularea rezultatelor, acest test poate fi aplicat de orice învățător, fără nici o pregătire, sepecială numai să aibă în vedere tehnica stabilă, tipărită în caietul respectiv.

Experiențe făcute de traducător în București, la câteva grădini de copii și cl. I primară, ca și cele din țară, au dovedit eficiența lui la noi, prin rezulta-

tele îmbucurătoare dobândite. Demonstrațiunile și comunicările făcute la Congresul pedagogic al Asociației învățătorilor (Mai 1937) și la cursurile de vară din Arad și Lipova, au convins pe mulți învățători, de a începe aplicarea în școlile lor.

Aceste cărți se pot cere dela orice librărie sau dela Ad-ția revistei Școala și Familia de mâine (str. N. Bălcescu Nr. 2 București II), trimițând odată cu comanda și costul lor prin mandat postal ori plățind valoarea la oficiul postal în Comt Cec postal Nr. 1203. Numai astfel se va evita rambursul, care ridică cu cel puțin 20 lei costul comenzii. Deci nu veți comanda cărțile cu aconto, căci în acest caz pachetul se expediază cu ramburs, care scumpește mult cărțile.

* * *

Conferința — revistă pentru publicarea de conferințe. Anul I, No. 15-18.

Revista cu titlul de mai sus, înființată și condusă de d. prof. Dinu publică lunar, conferințele cele mai bune, știute de către

conferențieri de seamă din țara noastră. În felul acesta, toți aceia care n'au prilejul să asculte anumite conferințe le găsească publicate în revista „Conferința”, care aduce un real serviciu publicisticii românești.

În numărul de mai sus, publică conferințele d-lor: N. Caranfil, Gr. Forțu, Ilie Purcaru și E. Van Saanen.

* * *

Analele genito-urinare — Anul I, No: 1, 2-3, 4-6, 7-8, dela Decembrie 1937 până la August 1937.

În paginile „Analelor genito-urinare” se publică studii și experimentări de urologie și ginecologie, serie de cei mai de seamă profesori urologi și ginecologi români. Dease-nenea, *Analele genito-urinare* publică dări de seamă și studii asupra problemelor ginecologice și urologice din străinătate, discutate și studiate de savanți remarcați în această direcție.

Broșurile *Analelor genito-urinare* merită să fie cunoscute, mai ales de intelectualii satelor noastre.

Cursurile dela Peatra Neamț

Anul aceasta, Asociația Generală a Învățătorilor, a organizat cursuri de perfecționare, între 7 și 25 Iulie, în pitorescul colț românesc, Piatra Neamț. A fost o cinste pentru acest oraș și pentru ținutul Neamțului, visteria celor mai scumpe odoare naționale, lăsate moștenire istoriei de strămoșii noștri, care au persistat aci de-a lungul secolelor, cu toată vitregia vremurilor și furtunile pustitutuare ce s'au abătut peste ei.

S'au adunat la Piatra, vara trecută, apostolii neamului, din toate colțurile României. Era o plăcere să-i privești cum se adunau: din mîndra grădină a Bucovinei, din Maramureș, din Țara Crișurilor, din Banat, din cetatea Ardealului, din Țara lui Mircea (Dobrogea), din Basarabia, din Muntenia, de peste tot pe unde s'aude dulcea limbă românească; ca apoi, laolaltă, să se'nfrățească și să soarbă cu lacomie grăunții de înțelepciune, aruncați cu dărnicie de cei mai străluciți semănători culturali ai neamului.

Cursurile s'au deschis în ziua de 7 Iulie la orele 16. Erau de față: D. V. Țoni, președintele Asociației Generale; Leon Mrejeriu, inv. pensionar, fost președinte al Asoc. învățătorilor din Neamț și prefect; Ghlorghiu, primarul orașului Piatra, fost învățător; I. Drăgan, directorul Școlii Normale de băieți, etc.

Primul care a luat cuvîntul a fost D-l D. V. Țoni, destoinicul și neobositul președinte al Asociației Generale, care, cu un lux de argumente a precizat rostul cursurilor de perfecționare.

A arătat D-l Țoni, pe bună dreptate, ca Asociația nu urmărește prin aceste cursuri numai perfecționarea intelectual-educativă a învățătorilor, ci, pe lângă aceasta se urmărește a se face înfrățirea și cunoașterea colegilor din toate părțile țării; cunoașterea țării cu frumusețile și co-

morile ei naționale; etc., etc.

Expunerea președintelui a fost ascultată cu viu interes și subliniată cu furtunoase aplauze.

Intr'adevăr, cele spuse de D-l Țoni s'au adeverit la sfârșitul cursurilor, cînd colegii au observat cît de mult au cîștigat și cît de mult s'au înfrățit în cele 18 zile, că nu le mai venea să se despartă și să-și reia fiecare drumul spre colțul de țară de unde veniseră.

Neamțul, ospitalier, a găzduit pe luminătorii neamului 18 zile și le-a oferit toate frumusețile și bogățiile naturale cu care Dumnezeu l-a binecuvîntat.

Dascălii, au dus cu ei, pe întreg cuprinsul țării, frumoasele amintiri și clipe plăcute petrecute în orașul Piatra, în munții și ținutul Neamțului.

Programul cursurilor a fost bogat și variat și a constat din: conferințe (teoretice și demonstrative), excursii (în oraș și în tot ținutul Neamțului), șezători, etc.

Conferențieri distinși, din toate ramurile învățământului și din alte branșe s'au ostenit să vină la Piatra, să lase clipele lor de odihnă, spre a împărtăși din cunoștințele lor, învățătorilor neamului, setoși de lumină, de cultură, de perfecționare.

Am ascultat, pe rând, următorii conferențieri: C. Rădulescu-Motru, C. Narly, I. C. Petrescu, I. Răducanu, Petre Andrei, N. Mărgineanu, H. H. Stahl, C. Gerota, Grigore Popa, I. M. Nestor, profesori universitari; Ion Bratu, Ion Nisipeanu, St. Birsănescu, Ilie Popescu-Teiușan, G. Comisescu, Vasile V. Haneș, C. Șerbu, Panait Popovici, Virgil Dobrescu, V. Ghișescu, Savin, Grigorovici—profesori secundari; general Ion Manolescu, secretarul general al O. E. T. R-ului; Gh. Lungulescu, secretorul general al Ligii Antirevizioniste; Leon Mrejeriu, fost președ. Asoc.

(Continuare la pag. IV)

(Urmare dela pag. III)

inv. din jud. Neamț și prefect; Apostol D. Culea, dela Fundația „Pr. Carol”; Eliza Alexandrescu, învățătoare în București; Maior dr. Pepe Lazăr; Inspector gl C. Stan; Preot Mătasă din Piatra Neamț; Sptnișteanu, inspector general în cooperatie; P. Gheorgeasa, învățător pensionar și Iurek Jaroslav, delegatul Asociației Învățătorilor din Cehoslovacia.

Neamțul fiind un ținut care posedă minunate frumuseți naturale și însemnate monumente istorice și religioase, învățătorii au avut multe de văzut și de admirat.

În orașul Piatra și în jurul lui, cursiștii au vizitat: Parcul Cozla, casa lui Asachi, fabricile de celuloză, liceul „Petru Rareș”, școala primară No. 1, laboratorul Vorel, muntele Pietricica, muzeul dela Casele Naționale organizat de preotul Mătasă, etc., etc.

În județ s'au făcut următoarele excursii:

a) Pe Tarcău pînă la Ardeluța, cu vizitarea Minăstirei Bistrița.

b) La Tg. Neamț și împrejurimi, cu care ocazie s'au vizitat minăstirile: Agapia, Văratec, Neamț; băile Băltătești, Cetatea Neamțului și Humuleștii cu casa lui Ion Creangă.

c) Pe Ceahlău. Cu acest prilej s'au vizitat vîrfurile: Panaghia, Toaca, Dochia, Ceahlăul precum și Schitul Durău dela poalele muntelui.

Cursiștii au organizat coruri frumoase precum și o șezătoare străjerească la foc. La finele

cursurilor, deasemenea, au organizat o serbare.

Tot timpul cursurilor, cursiștii au căutat să lucreze după programul sirăjeriei, sub faldurile mîndrului Pavilion Național, ridicat în fața școlii normale de de băeți.

În ziua de 24 Iulie seara, a avut loc o masă comună, la care au participat pe lîngă cursiști și invitați din oraș. A fost o masă de despărțire; cea din urmă pe care luminătorii satelor răsfirate pe întinsul României, o mai luau împreună în internatul ospitalier al școlii normale de băeți din Piatra.

După masa comună și a doua zi, colegii care nu au participat la ascensiunea pe Ceahlău și-au luat sborul spre locurile lor de apostolat.

Cei care au fost pe Ceahlău au plecat luni, 26 Iulie.

Rînd pe rînd, învățătorii au părăsit pămîntul ospitalier al Neamțului. În urma lor, par'că totul rămînea trist. Pur'că ei aduseseră veselia și voia bună acolo, și, acum la plecare, le luau cu ei pe amîndouă.

Am plecat cel din urmă din acest minunat ținut românesc, ducînd în suflet comoara frumusețelor văzute. Cînd trenul m'a luat cu el în noapte și după fereastra vagonului am văzut ultimele luminii din Piatra, un val de tristețe mi-a pătruns în suflet și m'a făcut să exclam:

Neamț, ținut minunat, fericit, peste care istoria a așternut cele mai accentuate urme românești, cînd te voi mai vedea?

Cursist

Congresul dela Oradea

Congresul anual al Asociației Generale a Învățătorilor din România s'a ținut în zilele de 5 și 6 Septembrie la Oradea.

Oradia B. hartei, pregătită ca pentru o mare sărbătoare, a primit în filii de tricoloruri naționale, pe pionerii, culturale românești și luminătorii neamului.

În dimineața zilei de 5 Septembrie s'a oficiat un serviciu divin la catedrala ortodoxă de către P. S. S. Episcopul Popovici, după care, la orele 12,30 a avut loc deschiderea solemnă a congresului, în sala teatrului Regina Maria.

În afară de congresiști și șefii autorităților din Oradea au participat la solemnitatea deschiderii, d-nii: Fl. Ștefănescu Goangă, subsecretar de stat la Ministerul Educației Naționale; P. S. S. Episcopul dr. Nicolae Popovici; dr. Iosif Băncilă, prefectul jud. Bihor; Maior Sidorovici, adjutant regal; Vlasak, președ. asociației învățătorilor din Ceho-Slovacia; Iurek Jaroslav, inv. din Ceho-Slovacia; Petre Fodor, primarul municipiului; I. Nisipeanu, președ. asociației profesoriilor secundari; Stancu Brădișteanu, președ. asoc. salarizaților publici; Gh. Lungulescu, secretarul general al al Ligii antirevizioniste; Gh. Bota, inspector general al inv. secundar; Teodor Popa, președ. despărțimîntului local al Asrel; Veturia Candrea, președ. reuniunii femeilor române; din Oradea; Apostol Culea, directorul comitetelor culturale ale Fundației Principele Carol; etc.

Deschiderea solemnității a fost făcută de d. D. V. Toni, președintele Asociației generale a învățătorilor din România, care propune a se expedia două telegrame omagiale: M. S. Regelui Carol II și d-lui dr. C. An-

gelescu, ministerul educației naționale. După aceea, d. Toni se ocupă de programul congresului, făcînd o expunere documentată, precum și de alte probleme care interesează școala, învățămîntul și învățătorul.

În numele Suveranului a vorbit d. maior Teofil Sidorovici, care a adus și salutul instituțiilor regale O. E. T. R., Streja Țării. Adunarea, în picioare, a ovaționat pe Suveran.

A luat cuvîntul d. prof. Florea Ștefănescu-Goangă, care a adus salutul d-lui ministru dr. C. Angelescu. Domnia-sa a asigurat congresul de tot sprijinul ministerului, în chestiunile care-l privesc, față de învățătorii.

Au mai vorbit: P. S. S. Episcopul dr. Nicolae Popovici; d. Apostol D. Culea, directorul căminelor culturale ale Fundațiilor Regale; dr. Iosif Băncilă, prefectul județului Bihor; canonicul Maghiar, dela Episcopia română-unită din Oradea și d. general Ghiorghies în numele comandantului garnizoanei Oradea.

Din partea învățătorimii ceho-slo, vace au vorbit d-nii Emil Vlasak, președintele asociației generale a învățătorilor din Cehoslovacia și d-lurek Jaroslav, președintele fineretu. lui învățătoresc cehoslovac.

Seria cuvîntărilor a fost încheiată prin cuvintele d-lor: I. Nisipeanu, Stancu Brădișteanu pr. Al. Nicoreanu, președ. clerului ortodox din România, Gh. Lungulescu, C. Ghimpu, Tudor Popa, d-na Candreași Ion Mangra.

La orele 4, după închiderea ședinței, a avut loc un banchet în saloanele halei comerciale.

Seara la orele 9 a fost un festival artistic, în sala teatrului „Regina Maria” dat de Asociația învățătorilor din Bihor.

În dimineața zilei de 6 Septembrie

s'au desbătut problemele propuse în ordinea de zi a congresului.

I. Examenul de definitiv și gradul II

D-l I. Tacu, secretarul general al asociației, a citit raportul despre rezultatul anchetei pe care asociația a făcut-o, prin secțiile sale județene, asupra problemei examenului de definitiv și de înaintare la gradul II.

Din raportul d-lui Tacu s'au des-

preins următoarele:

a) Să se întocmească o programă analitică a examenului de definitiv; iar probele examenului să nu fie eliminatorii. Media generală la examenul de definitiv să fie 6,50 și să se admită corigență.

b) Examenele să fie ferite de orice influență politică și pentru aceasta se cere ca învățătorii pînă la definitiv să nu facă politică.

c) Comisia examinatoare pentru definitiv să fie formată din profesori din regiunea respectivă, nu ca acum din profesori străini de regiune; iar din comisie să facă parte și delegatul asociației generale.

d) Învățătorii să depună examen de definitiv de 4 ori și dacă nu reușesc nici a patra oară, să rămînă în învățămînt cu titlul provizoriu avînd drept la gradajii și pensie.

e) O mai bună pregătire a învățătorilor trebuie făcută în școala normală și deci se pune problema organizării școlii normale. În acest scop e necesară înființarea unei academii pedagogice.

f) În legătură cu examenul de gradul II, se cere ca înaintarea la acest grad să se facă automat și să se instituie cursuri de perfecționare în academia pedagogică. Să se țină seamă de activitatea practică a învățătorului. Inspecțiile speciale să se termine cu 6 luni înainte de ținerea examenului de înaintare; iar nota lor să intre în calcularea mediilor generale care să nu fie mai mici de 6,50. Să se întocmească un regulament special pentru organizarea examenului. Și la acest examen să ia parte un delegat al asociației generale.

II. Problema comitetelor școlare

După închiderea discuțiilor în jurul chestiunii prime s'a luat în dezbateri problema comitetelor școlare.

Din confruntarea dezideratelor județene se desprind următoarele:

1. Modificarea neînfrizată a decretului lege pentru organizarea Comitetelor școlare din 1920, fiind cu totul nepotrivit, împrejurărilor de acum.

2. Menținerea instituției comitetelor școlare, instituție care s'a dovedit utilă pentru stimularea inițiativei particulare. Comitetul să administreze următoarele venituri:

a) Cotă de 14 %, mărită la 20 % și socotită din toate veniturile comune, ordinare și extraordinare. Această cotă să se perceapă odată cu impozitele statului, prin organele fiscale și să se centralizeze la comitetul școlar județean, care o va repartiza în mod echitabil școalelor din județ. În comisiunea care va face această repartizare să fie numit și președintele asociației din județ. Aceasta cotă se va repartiza numai la școalele primare de stat.

b) Cotă de 1/3 din venitul circulelor să se majoreze la 1/2.

c) O cotă 1 % din veniturile întreprinderilor comerciale și industriale.

d) Veniturilor terenurilor de cultură cu care să fie împroprietărite toate școalele.

e) O cotă de 1 % din unele donațiuni făcute de către instituții ori persoane particulare.

f) Cota parte din venitul unui timbru cultural, ce ar urma să se aplice pe toate actele în legătură cu școala și învățămîntul.

g) Subvenții dela stat și dela județ.

h) Ajutoare sau donații dela particulari.

3. Actele de gestiune ale școlii să fie scutite de timbru.

4. Comitetul școlar, care trebuie să funcționeze pe lîngă fiecare școală primară de stat, să fie format din directorul școlii ca președinte de drept, 2 învățători aleși dintre care

unul să fie secretarul comitetului perceptorul fiscal-casier al comitetului, 2 părinți de copii în vîrstă de școală desemnați de consiliul învățătorilor școlii.

5. Comitetul școlar județean să fie prezidat de un învățător detașat dela post. În delegația permanentă a comitetului școlar județean, președintele asociației învățătorilor din județ să fie membru de drept.

Personalul administrativ al comitetului școlar județean să fie format din învățători detașați dela post.

Statul să acorde anual o subvenție comitetului școlar județean pentru ajutorarea comitetelor școlare.

Școala primară să fie pusă totdeauna în fruntea preocupărilor administrației comunale.

III. Situația materială și morală a învățătorului

a) Salariul inițial al învățătorului începător nu mai poate rămîne ca pînă acum, de bațjocură, adică 2200 lei lunar. Învățătorul trebuie să înceapă cu un salariu de 4000 lei lunar, socotit ca minimum de existență.

b) Înaltările în grad și gradajile să se facă automat, cu plata salariului respectiv.

c) Integrarea învățătorilor în salariul convenit după legea de armonizare din 1937.

d) Ridicarea celor 2 curbe de sacrificiu.

e) Unificarea salariilor învățătorilor rurali și urbani.

f) Oradația militară să se acorde tuturor învățătorilor; iar celor începători să li se acorde o primă de instalare.

g) Să se plătească de stat suplimentul învățătorului pe timpul concediului de boală.

h) Pensionarea învățătorilor să se facă după 30 de ani de serviciu.

i) Să desființeze taxele ce se percep dela învățători la examenele de definitiv.

j) Să se acorde învățătorilor 3 călătorii gratuite pe C. F. R. și S. M. R.

k) Copiii învățătorilor să fie scutiți de taxe în școalele secundare.

l) Să se majoreze ajutorul familial.

m) Să se dea învățătorilor asistență medicală.

n) Învățătorilor care activează la pregătirea premilitară să li se acorde 75 % reducere pe C. F. R.

o) Să li se plătească o indemnizație învățătorilor care se deplasează și sporul prevăzut de art. 153 (recte 180).

p) Sechestrele puse pe salariile învățătorilor să nu treacă peste o cincime din salariul de bază.

q) Situația morală a învățătorului e în funcție totdeauna de cea materială și de pregătirea pe care a primit-o în școala normală. Învățătorul bine pregătit, numit la timp în învățămînt și plătit omenește, cel puțin cu minimum de existență, va putea corespunde chemării și nu ne va mai da prilejul să-i discutăm situația morală.

Adunarea Generală

În după amiaza zilei de 6 Septembrie, la orele 4, a avut loc în sala festivă a primăriei adunarea generală a Asociației sub președenția d-lui Toni.

Cu acest prilej s'a aprobat raportul comitetului central, al caserului, și al comisiei cenzorilor. După aceea s'a votat bugetul asociației pe 1937-1938 care se ridică la suma de 2.053000 lei.

S'a hotărît apoi modificarea articolelor 6, 7, 8, 10, 11, 12, 15, 16, 19, 32, 37, 40, 42, și 50 din statutele asociației.

Congresul viitor se va ține la Constanța în prima jumătate a lunii Septembrie, de unde se va face o excursie la Constantinopol.

În urma propunerii d-lui Ciocîlteu dela Prahova, adunarea generală a ales pe d. D. V. Toni președinte pe viață, drept mulțumire pentru munca plină de avînt ce a dus-o și o duce pentru prosperitatea învățătorilor, a școlii primare și a învățămîntului.

Congressist